

Amb la col·laboració de:

MOU-TE i coopera

20

12 de juliol de 2007

La descoberta musical entre cultures

Quin és el nostre projecte?

Petits músics del món és un projecte de cooperació cultural que va ser iniciat pel Cor Infantil Sant Cugat en el seu 15è aniversari. Després d'un esplèndid recorregut artístic, els responsables pedagògics del grup

premís com instruments musicals, gravacions i gires per Europa, Àsia i els EUA. Els joves músics són font d'inspiració per a nombrosos joves que s'acosten a la pràctica musical tenint com a exemple els seus ídols locals.

cooperació, i creant un marc d'autèntic intercanvi cultural entre "iguals" amb la música com a argument.

La col·laboració entre Petits Músics del Món i MSCA s'ha dut a terme per segon any consecutiu aquest 2007 amb major participació i repercussió que en l'edició anterior. Les famílies acolloïdores han valorat molt positivament l'experiència i s'ha obert la porta a un suport-cooperació continuat. El nombre de persones vinculades i el nivell d'implicació directa ha pujat.

La presència a Sant Cugat dels grups guanyadors del Festival Music Crossroads: Africali el 2006, i aquest any Konga Vibes, ha permès un intercanvi cultural en els tallers que s'han fet en escoles amb la participació de més 300 nens, familiars i professors. L'acollida en famílies ha estat un bell gest de solidaritat i sensibilització.

Apropar les cultures a través de la música és una de les maneres més gratificants de fer un procés d'integració

van orientar part del seu treball a emfatitzar el contrast entre la societat del "benestar" i les societats en "vies de desenvolupament" o situacions de conflicte, per fer adonar els seus alumnes dels valors que altres músics desenvolupen a través de la música. La música és un llenguatge universal, capaç d'unir cultures superant les barreres socials. Apropar les cultures a través de la música és una de les maneres més gratificants de fer un procés d'integració, que per a nosaltres, s'hauria de dir "descoberta", "acceptació" i "respecte".

La relació amb MSCA parteix de l'objectiu de Petits Músics del Món de donar a conèixer projectes musicals de nens i joves de països en vies de desenvolupament, en situació de conflicte, o que viuen la música en circumstàncies més difi-

La presència dels guanyadors del Festival Music Crossroads, aquest any amb Konga Vibes, ha permès un intercanvi cultural en els tallers en què han participat 300 nens, familiars i professors

Amb qui hem col·laborat?

Music Crossroads in Southern Africa (MSCA) ofereix als músics africans d'entre 15 i 25 anys l'oportunitat de desenvolupar el seu potencial musical. Organitzen el Festival Music Crossroads amb atractius

cils i, que tot i això, duen a terme un treball musical. Es pretén oferir suport material, organitzatiu i divulgatiu a aquests projectes, evitant crear dependències o la subsidarietat pròpia de molts projectes de

JOVENTUTS MUSICALS DE SANT CUGAT

Qui som?

Joventuts Musicals és una associació cultural sense ànim de lucre constituïda l'any 2001 integrada a Juventudes Musicales de España (JME), moviment adscrit a la Federation Internationale des Jeunesses Musicales (FIJM). Es va crear amb l'objectiu d'agrupar els joves per tal de conèixer, crear, fomentar i difondre la música i les arts.

El projecte

Sensibilització del Projecte Music Crossroads Strategic Program

País: Catalunya

Quantitat subvencionada per l'Ajuntament: 3.000 euros

Mou-te i coopera amb:

JOVENTUTS MUSICALS

C/Vallès, 92

Tel: 93 589 73 09

<http://www.jmsantcugat.org>

info@jmsantcugat.org

L'entrevista Parlem amb...

IMMA MONSÓ FORNELL

Lleida, 1959

Espectora i professora de llengües estrangeres

- Viu a Sant Cugat i treballa en un institut de Rubí.
- Inicia la seva trajectòria d'espectora amb el llibre de contes *Si és no és* (1997) i el mateix any publica la novel·la *No se sap mai* (1996).
- A la seva darrera novel·la, *Un home de paraula* (2006), evoca els 16 anys que va compartir amb el seu company que va morir de càncer.
- Recentment ha estat una convidada a la fira de Frankfurt, dedicada enguany a la cultura catalana.

Imma Monsó, *Una Persona*. En un article del gener passat, Vicenç Pagès definia així a l'espectora. I hi afegia: és una persona perquè «està disposada a mostrar una àmplia gamma de sentiments complexos més enllà de la paròdia i els exercicis d'estil». La seva franquesa escrivint es fa evident quan confessa que per evitar malentesos, les persones s'haurien de conèixer tot fent un simple gest, intercanviant els propis llibres. La capacitat per fusionar dolor i alegria en una sola peça i la minuciositat amb què descriu les ments dels personatges en són qualitats literàries. Una sensibilitat que aflora en preguntar-li sobre el món actual, que veu sobreestimat i mancat de temps per a la complicació, la lectura real. *Una Persona*, diu Pagès, Excepcional, afegim nosaltres.

Imma Monsó

"Hi ha tan desconeixement de la condició humana que ja està bé que els llibres ens puguin servir per conèixer l'altre"

El Baròmetre d'Hàbits de Lectura i Compra de Llibres remarca que el 44% dels espanyols asseguren no tenir hàbit lector. Com es pot capgirar l'estadística?

Al llarg del temps, l'hàbit de llegir mai no ha estat majoritari, no sé perquè sempre pensem que l'hem de fer créixer. Evidentment que en la societat actual hi ha una quantitat tan gran d'estímuls terribles que fa més difícil trobar un espai per a un mínim de vida contemplativa. La lectura prové d'un temps d'avoriment, ha de partir d'un període d'oci.

"A Occident no tenim censura política però en canvi patim la censura comercial, que està resultant més empobridora"

A l'acte de presentació del programa de la fira de Frankfurt, vas aclarir que la complexitat de la literatura catalana i el fet que fos múltiple no permetien de qualificar-la amb etiquetes simplificadores.

Després de tanta polèmica desagradable, em va agradar poder fer el meu parlament crític i literari i vaig destacar precisament aquesta complexitat. En realitat, veig que la polèmica ha estat bastant fomentada i inflada pels mitjans de comunicació, perquè existeix aquella morbositat de buscar un titular.

A la fira de Frankfurt, s'havia de convidar o no els escriptors catalans que escriuen en castellà?

La cultura catalana és aquella que es fa a Catalunya. Penso que s'havia de convidar autors que escriuen en castellà, sense posar pals, però hi ha qui diu que ja se'ls van convidar i van dir que no, hi ha qui diu que es van posar pals i d'altres que no. Alhora cal potenciar la literatura catalana, que és la que té més problemes per arribar a un lloc així. Tota situació és complexa, i el polític organitza i vol quedar bé i ho té difícil.

La literatura catalana té ara una generació d'autors de qualitat?

Hi ha gent molt potent. Però als perills que ja té qualsevol literatura, s'hi afegix la problemàtica que tenen les perifèriques perquè compten amb relativament pocs receptors. En un món globalitzat, la literatura té problemes molt seriosos. A causa de la concepció del temps actual, tot el que necessita temps per ser digerit, té problemes. La literatura, en tant que té un contingut i comporta subtils, pateix en aquest món sobreestimat.

Les noves tecnologies comporten un major control dels ciutadans i alhora augmenten la informació del receptor. Un exemple és la campanya *Eyes on Darfur* d'Amnistia Internacional que proposa al navegant

comprovar per satèl·lit els efectes dels atacs al Sudan. Hi veus més avantatges o inconvenients, a la tecnologia?

Qualsevol tecnologia té dues vessants. Tan de bo realment servis per coses bones com aquesta campanya de *Darfur*, servis per conversar amb persones que pensen com tu o trobar un llibre descatalogat. No sé si té futur un mitjà que no estigui sotmès a cap filtre. Internet per tant, com tots els mitjans de massa, pot acabar tenint els mateixos problemes que la televisió.

Xina, Colòmbia, Cuba, Iraq, Pakistan i Turquia són països on expressar idees o opinions "incòmodes" comporta abusos i violacions de drets. Creus que els intel·lectuals d'aquests o d'altres països seran els qui hi encapçalaran reformes democràtiques?

Sí, les societats joves tenen molt a guanyar i menys a perdre. Hi ha molt potencial. En aquests països tenen una censura política molt forta, però precisament aquesta els estimula a fer moltes coses creatives. Com en les dictadures. En canvi, a Occident, no patim censura política però sí censura comercial, que està resultant més empobridora que la política. I d'aquesta censura comercial no se'n parla perquè és subliminal. Les coses passen ràpid, mentre que les complicacions es queden pel camí.

"La literatura, en tant que té un contingut i comporta subtils, pateix en aquest món sobreestimat"

Quines complicacions?

No vivim en un temps de genis, no hi ha veritables innovacions. Tot el que és complicat o costa d'entendre, s'aparca. Amb el factor de les presses, es potencien determinades novetats que no són tals, però el que es fa és canviar-ne l'embolitori. Això passa tant en l'àmbit dels llibres com en el farmacèutic. Hi ha una necessitat de presentar projectes nous. Ens n'estem anant cap a les aparències. Fins i tot, he sabut que hi ha centres comercials que ordenen els llibres per colors... tot passa a ser una qüestió de criteri cromàtic!

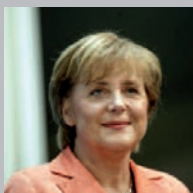
En els teus llibres abordes les temàtiques explotades pels clàssics, com la vida, la mort, l'amor. Creus que, deixant a part l'assaig, podria existir una narrativa que busqués nous temes?

Francament no, perquè tampoc ens interessaria massa als humans. Ja entre nosaltres acabem sent uns grans desconeguts. Hi ha tan desconeixement de la condició humana, com evidencien els conflictes i les guerres, que ja està bé que els llibres ens puguin servir per conèixer l'altre. No cal anar més lluny.

l'opiniòmetre d'Imma Monsó

Angela Merkel
Cancellera alemanya

"Trobo que és una figura que ha fet coses interessants i a més és un animal polític. Angela Merkel forma part d'aquell tipus de figures i personatges que es troben a faltar. Ja que la política no dóna massa alegries, almenys és bo que hi hagi aquestes figures que realment tenen cert carisma"

Luis Ignacio Lula da Silva
President del Brasil

"El tipus de populisme que practica em resulta sospitós. L'hauria de conèixer més per posar-li un semàfor verd o vermell. Aquests dirigents tan populistes de l'Amèrica Llatina s'haurien de valorar bé. Tot i que a Lula li posaria un àmbar més tirant a verd, a Hugo Chaves un àmbar més tirant a vermell. En el cas d'Evo Morales, el veig en la mateix situació que Lula. Té algunes coses que no veig transparents"

Tony Blair
Nou mediador de l'ONU al Pròxim Orient

"Em sap greu, perquè les situacions polítiques són molt complexes. Crec que va ser un tipus que va despertar unes expectatives que no va saber complir. Va ser el prototipus de l'esquerra desapareguda del laborisme, un laborisme que ja no és d'esquerra. És l'exemple de la renúncia que ha fet l'esquerra d'aconseguir millores socials"

Apropar-se a la Cooperació

Reportatge "Como Alana nació en casa"
Foto: Esther Nieto i Enrique Domínguez

PER SABER-NE MÉS:

- Associació El Part és Nostre
www.elpartesnostre.org
- Cooperativa Titania Tascó
www.titania-tasco.com
- Plataforma pro Drets del Naixement
www.pdn.pangea.org
- Viure en família
www.viureenfamilia.lesrevistes.cat
- Associació Nacer en Casa
www.nacerencasa.org

Sentim la veu de

Acció de denúncia de l'organització Play Fair
contra les maquilaes, l'any 2004

Aglomeració de treballadores
en una maquila de Filipines

Tot naixent

Actualment existeix una gran ingerència del coneixement científic en els temes relacionats amb la fertilitat, la concepció, l'embaràs, els part i la criança dels nens. Molt sovint, cicles vitals es bloquegen. L'embaràs es pensa socialment com una malaltia: tan bon punt una dona sap que està embarassada, demana hora al metge, i aquest l'envia a fer tota mena d'estudis o analítiques.

Anades i vingudes a metges i/o centres sanitaris faran que quelcom que podria ser totalment saludable, acabi interferint innecessàriament en el desenvolupament físic i emocional de la gestació.

Però això no és viscut d'aquesta manera en altres cultures. Dones que pertanyen a altres cosmovisions escolten el seu cos i respecten els ritmes i les tradicions relacionades amb els naixements, apressos de generació en generació.

Sovint, però, als països considerats "desenvolupats", els condicionaments socials i culturals aboquen les dones a recórrer a metges especialistes desconnectant-se del seu saber intuïtiu.

Tot i així, i cada cop més, dones del nostre entorn cultural (i també metges, infermeres, llevadores...) s'atreixeixen a lluitar contra tots els impediments i traves que envolten l'embaràs, es qüestionen el fet de néixer, i opten per parts respectuosos per tal d'acollir els nadons.

Per entendre com hem arribat a la massificació i

industrialització dels naixements, caldria fer un repàs a la història, i probablement a la prehistòria. Si fem aquest viatge al llarg del temps ens adonem que cal, i de manera urgent, tornar a donar prioritat a allò més "humà" i intuïtiu, per tal que la percepció es situï en un lloc privilegiat, enfront a dades suposadament científiques.

La història de la ginecologia moderna és una trama de prejudicis i errors ja que es basa en el rebuig de les dones motiu de les pròpies investigacions.

Recordem que la ciència no és tan objectiva com pretén ser-ho: fa tan sols dos segles els metges havien "demostrat" que la llet de les dides era més bona que la de les mares; al segle XIX van "provar" que la llet de cabra era insubstituïble per als nadons; al segle XX es va considerar científicament comprovat que la llet artificial era la millor pels lactants; i avui compartim l'opinió, avalada per la ciència, que la llet de la mare és la millor pels nens. Cal, de manera urgent, compartir sabers amb d'altres cultures i estar oberts a d'altres maneres de fer, i principalment, cal escoltar-nos com a dones capaces de gestar vida, per tal de capacitar-nos perquè gestació i naixement sigui el més tranquil i autònom possible, tenint la certesa que, generalment, l'únic que cal en un procés de part és deixar passar el temps, i esperar en pau el nou ésser que vindrà.

Un convidat a les grans marques de roba a jugar net a les olimpíades

El 90% de les treballadores del sector tèxtil internacional no disposen de cap protecció social. Moltes d'elles tampoc tenen contracte i en moltes zones les condicions laborals són de total explotació. La producció de roba i teixits va ser una de les pioneres en el procés de deslocalització industrial associat a la globalització gràcies al fet que es tracta d'un sector que no requereix una alta qualificació i, per contra, necessita una mà d'obra molt nombrosa.

Les grans transnacionals de la moda, aprofitant la des-

"En motiu dels Jocs Olímpics de Beijing, s'ha posat en marxa una campanya que denuncia els abusos a les treballadores xineses a grans empreses proveïdores de marques: Nike, Reebok, Fila, Puma o Adidas"

aparició de les traves al comerç internacional, subcontracten la seva producció a les empreses que els ofereixen el preu i les condicions d'entrega de les comandes més favorables als seus interessos. Aquestes empreses se situen habitualment en països on la mà d'obra sigui abundant, barata i, sobretot, sense possibilitat d'organitzar-se.

Un dels sectors on aquesta realitat és especialment intensa és el de la roba esportiva. Una roba que es produeix amb uns costos extremadament baixos i que es ven a uns preus molt alts.

La campanya "Juga Net a les Olimpíades" (Play Fair at the Olympics) impulsada per la "International Federation of Free Trade Union" (ICFTU) i la "International Textile, Garment and Leather Workers' Federation" (ITGLWF) i la Campanya Roba Neta internacional ha aprofitat la celebració dels Jocs Olímpics del 2000 i del 2004 per recordar-nos les condicions que pateixen les treballadores que confeccionen la roba i el calçat esportiu de les grans marques internacionals que controlen el món de l'esport. Setze hores de treball diàries amb un o dos descansos que duren escassament un quart d'hora, acumulació d'hores extres impagades,

endarreriments en els pagaments, salaris de misèria inferiors als 35 euros mensuals, inseguretats i insalubritat en el lloc de treball, assetjament sexual de les treballadores... són condicions habituals en les fàbriques que produeixen la roba que després vesteixen els grans ídols de l'esport.

En motiu dels Jocs Olímpics de Beijing del 2008 s'ha tornat a posar en marxa la campanya "Juga Net a les Olimpíades" presentant una primera recerca que denuncia els abusos que pateixen les treballadores xineses a quatre grans empreses proveïdores de marques com Nike, Reebok, Fila, Puma o Adidas, entre moltes altres. En aquestes fàbriques, ben considerades entre les empreses auditors que treballen per aquestes multinacionals, els investigadors de la campanya han identificat dobles comptabilitats per amagar els salaris reals i l'excés desmesurat d'hores de treball, documents falsos corresponents a menors de 16 anys, falta de mesures de seguretat en el treball i la persecució de qualsevol iniciativa de sindicació o organització per part dels treballadors i les treballadores.

La llibertat d'associació a Xina és l'element més rellevant per a la Campanya Roba Neta. Xina funciona amb un sistema de sindicat únic que té com a missió establerta per llei mediar entre els conflictes que puguin sorgir entre les empreses i els i les treballadores i que, lluny de representar aquests darrers, s'ha convertit en una eina per garantir a les empreses estrangeres la "tranquil·litat" laboral que requereixen per invertir en aquest país. Està durament castigat impulsar o afiliar-se a qualsevol altra iniciativa sindical.

En els propers mesos i fins la celebració dels jocs l'estiu de 2008, la Campanya Roba Neta impulsarà accions de pressió als diferents comitès olímpics europeus, a les federacions esportives i a les pròpies marques per a que prenguin compromisos per a lluitar contra l'explotació laboral que afecta a milions de treballadors i treballadores arreu del món, tot parant especial atenció a la Xina.

Albert Sales i Campos
Campanya Roba Neta, SETEM - Catalunya

Agenda

BLOC I. SITUACIONS DE CONFLICTE I ACTUACIÓ

Divendres 13 i dissabte 14 de juliol
De 9:30h a 18h

BLOC II. PROCESSOS DE PAU, QUÈ SÓN I COM COMENCEN

Diumenge 15 juliol
De 9:30h a 18h

BLOC III. L'ENDEMÀ DE LA PAU: RESOLUCIÓ, RECONSTRUCCIÓ I RECONCILIACIÓ

Dilluns 16 i dimarts 17 de juliol
De 9:30h a 18h

CONCLUSIONS

Dimecres 18 de juliol
De 10 a 13h Taller d'educació per la pau
De 16.30h a 19h Conclusions, conferència de cloenda i concert

Més informació:

<http://www.universitatdelapau.org>
secretaria@universitatdelapau.org
Telf: 93 675.43.67

INAUGURACIÓ

Dijous 12 juliol

19.00h Inauguració oficial del curs
20.00h Conferència inaugural amb Carlos Santos, periodista autor del llibre *Guatemala, el silenci del gallo*

Dijous 12 juliol

Projeccions des de les 22.15h
A la plaça de l'Om

BINTA Y LA GRAN IDEA de Javier Fésler

EQUIPAJES de Toni Bestard

LA GUERRA de Luiso Berdejo i Jorge C. Dorado

EL RELEVO de David González

A CIEGAS... de Salvador Gómez Cuenca

LO IMPORTANTE de Alauda Ruíz Azúa

EXPEDIENTE WC de Arturo Ruíz

SINTONIA de Jose Mari Goenaga

7.35 DE LA MAÑANA de Nacho Vigalondo

TRECE KILÓMETROS BAJO LA LLUVIA de Álvaro Brechner

PROFILAXIS de Daniel Sánchez Arévalo

Cloenda de la 7a Mostra de Curtmetratges

Dijous 12 juliol

Projeccions de 19.45h a 21h
Al Teatre de la Unió

LA PROFECIA D'SCRIABIN d'Àlex Barnils

LA GUERRA DE LAS SEXYS (COLÒMBIA) de Darío González

EL ÚLTIMO VIAJE DEL ALMIRANTE d'Iván Sainz-Pardo

XENO MEDIA

EL PROJECTE ROOTS&ROUTES BUSCA MÚSICS JOVES PER MOSTRAR LA DIVERSITAT DE DIFERENTS PAÏSOS D'EUROPA

Joves que vulguin participar amb un grup de música i ball i interessats pel món audiovisual. L'objectiu és fer de teloners del grup Raval 08001, que actuarà a Badalona el proper 14 de juliol.

Una oportunitat per donar-te a conèixer i incorporar-te a la comunitat Roots&Routes, de la qual ja formen part 3.000 joves. L'objectiu és participar en les audicions individuals que

es faran els dies 19, 20 i 21 de juliol a Badalona i poder participar a la trobada *Hipnotik* del mes de setembre a Barcelona.

Més informació i formularis de participació per a les audicions musicals i el taller audiovisual als webs www.xmbcn.org i www.rootsnroutes.org.

Coordina: XenoMedia

Sentir, llegir i mirar

UNA PEL·LÍCULA

En cartellera

Bolboreta, mariposa, papallona. Un viatge. Una càmera de cartró i una pel·lícula d'amor inacabada. Víctor, un director de cinema, intenta sense èxit, captar a la seva pel·lícula, el concepte del temps i de l'amor. Mai no arribarà a finalitzar el seu ambiciós projecte. Ara, uns nens, des de la seva mirada infantil i oberta, intenten aconseguir amb el material filmat allò que el jove director no va poder fer: atrapar la vida. *Bolboreta, mariposa, papallona* és una pel·lícula que parla de l'amor al cinema i de l'amor a la infància.

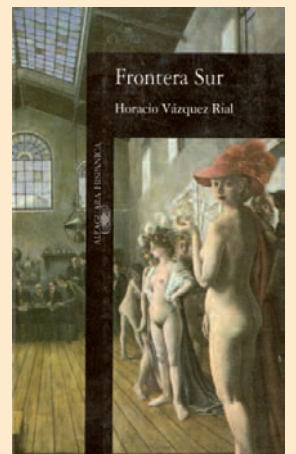
Direcció: Pablo García

País: Espanya

Any: 2007

Durada: 93 minuts

UN LLIBRE

Frontera sur. Aquesta novel·la ens mostra Buenos Aires a través de la "mala vida" de tres generacions de gallecs emigrants que van anar en busca de millor vida a Argentina, entre el 1880 i el 1935. Personatges diferents, de procedències i d'ambients socials diferents, tenen en comú la voluntat de canviar els seus destins en una nova terra. Aquesta novel·la, adaptada al cinema, ens ha de fer recordar que nosaltres també vam ser immigrants i aprendre una mica del passat.

Autor: Horacio Vázquez-Rial

Editorial: Alfaguara, 1994

Pàgines: 457

UNA MÚSICA

Rogamar. Des de Cabo Verde ens arriben de nou els colors de l'excel·lent Cesària Évora. Una dona senzilla que ha aconseguit, en aquest disc, fer-nos gaudir del mestissatge musical de la mà de diversos músics com Ismael Lo, Ray Lema, Constantino Cardoso... Cesària, en aquest Rogamar, ens fa viatjar des de San Tomé a l'Equador, passant per Andalusia i projectant l'Àfrica com a estendard. La musa del cant s'fricà, fa sentir la seva veu i la seva força. Un regal pels sentits.

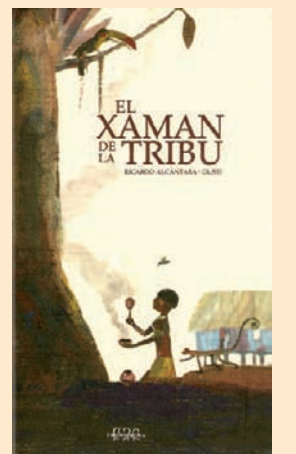
Autor: Cesària Évora

Discogràfica: Lusafrika RCA/Sony BMG

Any: 2006

Web: www.lusafrika.com; www.cesaria-evora.com

PER ALS + PETITS

El Xaman de la tribu. Va succeir cap al tard, quan el sol estava a punt d'ocultar-se, en el moment en què el cel es teneix de color taronja, quan la llum del dia i la foscor de la nit s'ajunten i els déus es disposen a enviar els seus missatges. En un campament aixecat en una clariana de la selva, tres mares donaven a llum tres nadons. Els seus noms i el seu futur carregats d'aventures depenien de la natura. Aprenentatges, somnis i viatges de la mà d'un escriptor uruguaià. Una història per a grans i petits que ens arriba al cor.

Anna Júlia Chaffer Bertran -8 anys-

Autor: Ricardo Alcántara

Il·lustrador: Gusti

Editorial: Cromosoma